

Med lærer Skau og Vaalerengens skoles gutter til Kristianias nye frilufts eldorado.

Østmarken? — Skiløperne studser, ja nok mange østkantboere ogsaa. Vi har jo Nordmarken! Kan noget andet forbindes med sne og skiløpere?

Skiløperen i Oslo, paa Vaalerengen og Kampen gaar søndag morgen og sætter sig i sin Majorstutrik. Efter $\frac{3}{4}$ times tur, slipper han atter ind i en sporvogn, men først efter en times ventetid i Holmenkolbanens kø. En halv ti-

mes ny kjøretur bringer ham endelig op i det efterlængtede terræng og han kan spænde skiene paa.

Men han finder de første 5 kilometer av løipene opgaat og haarde og det gaar kanske atter en time før humøret er som det skal være.

Men lærer *Skau*, foregangsmanden for skolebarns ski-

Fot. Wilse.

Instruktion i kartbruk. Paa Gørputten.

turer, er langt mere praktisk end disse løpere. Han gaar ikke over bækken efter vand. Skau har virket paa Vaalerengens skole en aarrække og søkte helt naturlig op i sin østmark for at bruke sine ski og finde den adspredelelse ethvert menneske trænger og maa ha. Han er det mørke fastlands opdager og vor ivrige forkjæmper for skolebarns skitur.

Men Skau, vil ikke reservere Østmarken for sig og sine elever. Han vil aapne Eldoradoet for hele Østkantens befolkning.

Da fotograf Wilse og undertegnede efter speciel indby-

delse en vakker februaronsdag blev med 7. klasses gutter paa Vaalerengens skole paa deres skoleskitur, saa var dette et nyt utslag av Skaus bestræbelser for et sundt friluftsliv for byens Eastend.

Østmarken er partiet mellem Bryn jernbanestation i nordvest, Strømmen i nordøst, Nordstrand i sydvest og Søndre Elvaagen i sydøst.

Fot. Wilse.

Hvor løpen kommer ned paa Lutvand.

Skau er veltalende naar han skildrer sin kjære østmark og sine 13—14 aarige skiløpere.

Fra møtestedet paa skolen bar det i en lang række paa 80 gutter med Skau i spidsen over Etterstad og Bryn ad Østensjoveien ind i Østmarkens forgaarder.

Skau kjender sine smaas skiløperkvalifikationer og tar først den jevne, flate vei.

Han vil „gaa ind“ sine løpere. Ski har alle gutter faat. Endel av dem har selv et par, andre har laant kameratens og de som slet ingen har faat fat paa, laaner skolen et par. Allerede dette er en reform, bekostet av Foreningen til ski-

idrættens fremme efter ansøkning fra Skau. Vi saa litt paa guttas skiutstyr. Spanskrørsbindinger var mest almindelig

Enkelte var saa lykkelige at besidde en halv Huitfeldt og hadde en enkelt en $\frac{3}{4}$, saa var han gildeste gutten i flokken.

Et par flottet sig ogsaa med bambusstaver med trinser,

Rast.

Fot. Wilse.

men det store flertal hadde de gammeldagse tynde askestaver, som aldrig sees i Nordmarken nu.

Men humor og energi lyste ut av de smaa gutteansigter; først glæden over at de slap lekserne og skolebænken, saa den ubændige lyst som bare ordet skitur kan skape i et guttesind.

Østensjøveien forlot vi ved Opsahl og drog forbi Julsrød til pladsen Bjerke (3 km. fra Bryn station) hvor der kommandertes rast og 5 øres kaffekopper.

Skau og chefen for baktroppen, lærer Solem, holdt fortrinlig orden, trods guttene, takket være den vældige appetit de

uvante anstrengelser og den friske luft hadde skapt, stred været for at faa kaffen og nisten ned. Snart bar det igjen videre. Gutta forsøkte sig under stor jubel i Korketrækken ved Nøklevandet og efter nok et kvarters marsj gjordes holdt ved Heftyres villa paa Sarabraaten.

Dette prægtige hus som i stil minder om Frogner-sæteren skal efter Akers kommunes bestemmelse fjernes, da det staar for nær Nøklevandet og man frygter for forurensning av drikkevandet. Kyndige folk mener imidlertid at denne fare er utelukket og derfor ber Skau paa de tuseners vegne: Lag av Heftyres villa Østkantens Frogner-sæter eller Skjennungsstue! Der findes nu i denne trakt ikke en eneste stor, billig kafé for skiløpere. Kun de smaa pladsene, men de er for smaa.

Fra Sarabraaten gik saa turen i en deilig løipe gjennem vakre skogtrakter og vand, Hauktjern, Kroktjern og Gørputten. Herfra i en stor bue og i litt brattere terræng ned paa øvre ende av Lutvandet.

Paa Gørputten holdtes instruktion i bruk av kart og kompas og da en av guttene i en brat kleivovergang brak skien, demonstrertes samtidig den mest praktiske maate at faa skjøtt en ski paa.

Fra nedre Lutvandsholme bar det saa steilt i 5 minutter

„Biggen“. Fot. Wilse.
En østkantløper.

op paa Vestaasen, men her kom ogsaa belønningen i form av uavbrutte deilige kneiker og nedoverbakker liketil Bryn og Etterstad. Løiperne var specielt i ruten fra Sarabraaten til Lutvand saa gode og omgivelserne saa idyllisk vakre at man skal lete for at finde makan i Nordmarken.

Guttene var straalende fornøjet over turen. Alle fulgte godt med og „Biggen“ med den brukne ski var saa ivrig at han trods mangelen greide at holde sig i fortroppen. Fotografen foreviget turen i de deiligste billeder og undertegnede var allerede entusiastisk østmarkelsker.

Men Skau vil at skolebarna skal faa 3 dage til slike friluftsture, en skitur, en badetur og en sommertur. Og det er et berettiget krav.

Paa opfordring har den geografiske opmaaling utarbeidet et godt kart over terrænet, som faaes hos bokhandlerne for den billige pris av 60 øre, skolebarna faar kartet for 10 øre. Og Foreningen til skiidrættens fremme har opsat og vil opsætte endnu flere skilte i løipene.

Der gjøres allerede nu meget for Østmarken, men der maa gjøres mer.

Vi maa faa en Østkantens Frogneræt eller Skjenningshytte, vi maa faa flere hopbakker end Sarabraatbakken og vi maa faa løiperyddere.

Da vil snart Østmarken bli opdaget, indtaget og dyrket av Østkantens beboere paa samme maate som Nordmarken nu er det av hele byen.

P. Chr. Andersen.